

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku I. T.

przy uczestnictwie J. T.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 28 stycznia 2016 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje radcy prawnemu P. K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W. kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnik postępowania zarzucił postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 28 stycznia 2016 r. w zaskarżonym zakresie - tj. w części, w jakiej Sąd Okręgowy zmienił postanowienie Sądu Rejonowego, ustalając niższą kwotę nakładów uczestnika na majątek wspólny oraz niższą kwotę spłaty zasądzonej od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika - naruszenie art. 45 § 1 i art. 46 k.r.o. w związku z art. 1035 i 212 § 2 k.c. oraz naruszenie art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 i art. 13 § 2 k.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W niniejszej sprawie,

która była już rozpatrywana przez Sąd Najwyższy pod kątem przytoczonych podstaw kasacyjnych, obecnie nie ma podstaw do stwierdzenia oczywistego, we wskazanym wyżej znaczeniu, naruszenia żadnego z przepisów powołanych w skardze.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej uczestnika do rozpoznania, a kosztach pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym rozstrzygnął zgodnie z § 4 ust. 1-3, § 8 pkt 7, § 10 ust. 1 pkt 8, § 22 i 23 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U.2015.1805) w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu w związku z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U.2016.1775) w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

aw

jw